

Krantenknipsel Na Bigi Du 2008

Het doel is bereikt:

Jongeren kwamen in groten getale naar de Du

door Lesda Pelswijk

14/07/2008

Paramaribo - Na Bigi Du, de derde Du, is evenals de vorige twee een groot succes geworden. Alle voorstellingen in theater Thalia waren uitverkocht. Opmerkelijk dit jaar was dat het publiek heel divers was. In vergelijking met de vorige opvoeringen hebben veel meer jongeren Da Bigi Du bijgewoond.

“Dat heeft vooral te maken met de verjonging die in het stuk heeft plaatsgevonden. Thea Doelwijt heeft echt wel daarop gestaan. En zij heeft haar doel bereikt”, zegt Christien Van Russel-Henar, initiatiefnemer van de eerste Du-voorstellingen. De eerste twee, Gowtu Du en Diamanti Du, waren typische voorstellingen uit de geschiedenisboeken. In Na Bigi Du zijn, naast het verhaal uit de geschiedenis, ook kenmerken van zowel zang, dans als muziek van anno 2008 in is verwerkt.

dWT foto/ Roy Ritfeld

Enkele van de jongeren die hebben meegespeeld in de *Bigi Du*. De laatste *Du*, heeft veel aandacht van de jeugd getrokken. Gisteren was de laatste voorstelling.

“Het leukst vond ik de eerste Du, omdat het een hele uitdaging was. De Du was niet bekend in Suriname en er zijn dan zoveel nieuwe dingen aan. Dat maakt dat je jezelf eigenlijk helemaal kan geven. De twee andere hebben ook hun bekoringen, omdat het verhaal heel anders is. Het verschil is dat je bij de eerste geen vergelijkingsmateriaal hebt,” vindt Van Russel Henar. Zij was tevens belast met de kleding van alle drie voorstellingen. “Thea stuurt me een stuk op, je leest het en in je gedachten zie je het verhaal al gebeuren. Je verdiept je dan in het stuk en gaat na welke kleding je kan toepassen en dat vind ik altijd heel bijzonder.

De kleding uit de slaventijd heeft bij mij een hoge prioriteit, omdat het ons is nagelaten en daarmee moeten we verder.”

Krantenknipsel Na Bigi Du 2008

De volgende stap

“In de geschiedenis hebben de Du’s allemaal namen. De spelers die aan alle drie Du’s hebben meegedaan, hebben wel eens voorgesteld om een Du op te voeren waarin alle drie Du’s zijn weerspiegeld. Of ik stel voor dat jongeren die nu hebben meegedaan een eigen Du maken en echt een van anno 2000 Du. Want, zoals Thea al zei, wij worden niet jonger. Er zijn zoveel mooie dingen die wij kunnen meenemen in een prachtig stuk. We zijn wel blij dat, ondanks de kortere voorbereidingsperiode vergeleken met de twee eerste Du’s, we een goed stuk in elkaar hebben kunnen zetten, mede dankzij de inzet en wilskracht van de groep en betrokkenen.”

Ciciel en Ruby hebben beiden de Gowtu-, Diamanti- en Bigi Du-voorstellingen bijgewoond. De Ware Tijd vroeg aan hen welke zij het leukst vonden en waarom?

“De laatste Du vond ik het mooist, dit omdat het vrij geschreven is en niet alleen het verhaal uit de geschiedenisboeken naar voren wordt gebracht, maar ook wat verjonging en vernieuwing, zoals de Jazz- en Blues-liederen” zegt Ciciel. Wat haar vooral is opgevallen en zeer noemenswaardig is, is het feit dat er in deze Du veel jongeren hebben geparticipeerd. “En alle hoofdpersonen konden goed zingen en dansen. Maar de eerste was ook heel goed, omdat je dan voor het eerst kennis maakt met een Du.”

Ruby vond ze alle drie even goed. Wat haar het meest is bijgebleven, is het gezang bij de eerste Du. “Het was uitmuntend, prachtig. Ik kreeg gewoon kippenvel”, vertelt ze. “Omdat ik zelf geschiedenislessen verzorg, hebben ze mijn interesse gehad.” Het enige dat Ruby zegt niet goed te begrijpen, is het decor van Na Bigi Du. “Het was zo eenvoudig, maar misschien heeft dat ermee te maken dat die mevrouw geen welgestelde vrouw was.” Ook zegt Ruby meer actie en gezang te hebben verwacht, maar teleurgesteld is ze zeker niet. “Ik denk dat wij in Suriname nog moeten wennen aan dit soort dingen. En als er een deel vier mocht komen, ga ik er zeker naartoe.”.-